

**Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs**

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 30 (1919)

Svētdien, 1957. g. 10. martā

13. gads

ŠODIEN VIETĒJO PADOMJU VĒLĒŠANAS

VISI PIE VĒLĒŠANU URNĀM!

Šodien vietējo padomju vēlēšanu diena. To kā lielus un gaišus svētkus gaidīja visi mūsu rajona darbaļaudis. Dienu no dienas spraiģā un neatlaidīgā darbā viņi kardināja savas darba veltes šai dienai. Nu tā pienākusi un darbaļaudis steigās izpildīt katra padomju pilsoņa goda pilno pienākumu — nobalsot par labākajiem dēliem un meitām — deputātu kandidātiem vietējo padomju vēlēšanām.

Saņēmuši biļetenus, vēlētaji vēlreiz pārskata to cilvēku vārdus, kuri ar savu darbu izpelnījuši darbaļaudžu uzticību, kuri vienmēr rūpējies, lai mūsu dzīve iet kalnup. Vēlētāji tos pazīst. Pirmsvēlēšanu sapulcēs jau viņi dzirdējuši savu deputātu kandidātu dzīves stāstus. Tāpēc vēlētaji nešaubāties nodod par viņiem savas balsis.

Daudzi vēlētaji šogad balsos pirmo reizi. Tie vairums ir skolu audzēkņi, kuri, izmantodami Padomju konstitūcijas dotās tiesības, apgūst zināšanas dažādās mācību iestādēs. Liela daļa vēlētajū zina, cik liela atšķirība ir vēlēšanām padomju zemē no vēlēšanām, ko rīkoja buržuāziskās Latvijas saimnieki. Kapitalistiskajās valstīs arī vēl tagad pastāv vēlēšanu ierobežojumi darbaļaudim. Mūsu zemē šie laiki aizgājuši tālā pagātnē. Padomju laudis ceļ savu rītdienu gaišu un saulainu un, realizēdami dzīvības partijas XX kongresa lēmumus, aizvien neatlaidīgāk tuvojas savam mērķim — komunismam.

Sestās piecgades pirmā gada rezultāti rāda, ka padomju zeme droši iet uz priekšu, kāpinot savus attīstības tempus. 1956. gada plāns rūpnieciskās produkcijas apjomu ziņā ievērojami pārsniegts. Lieli panākumi gūti lauksaimniecībā — aizvadīta-

jā gadā sagādāts pāri par 1 miljardu pudu vairāk labības kā 1955. gadā, paplašinājusies lopkopības produkcija, it īpaši piena ražošana. Uz šo panākumu pamata cēlies padomju tautas dzīves līmenis.

Arī šodien, iemetot biļetenus urnā, mūsu darbaļaudis zina, ka viņi balso par laimīgāku nākotni, par to, lai mierīgā jauniecsmes darbā aizvien pilnīgāka vērstos mūsu dzīve.

Ejot pie urnām, mūsu darbaļaudis ar lepnumu atskatās uz paveikto. Lauksaimniecības arteļu „Komunars” un „Uzvaras karogs” kolchoznieki par godu vietējo padomju vēlēšanām kāpinājuši darba ražīgumu cīsmās un pabeiguši līgumos paredzēto kokmateriālu izvešanu.

Neatlaidīgi pirmsvēlēšanu dienās strādāja Kuldīgas MTS remontdarbnīcas kolektīvs, februārī 10 traktoru vietā izremontējot 14 traktorus.

Kolchoza „Uzvara” lopkopes — slaucējas Grieta Sprōģe, Liliņa Merclina un citas vietējo padomju vēlēšanas sagaida ar panākumiem izslaukumu vairošanā. Tā rezultātā kolchozs piena ieguvē no vienas govs ierindojies pirmajā vietā rajonā. Šādu teicamu darba piemēru ir daudz.

Katrs biļetens, ko mēs šodien iemetam urnās par izvirzītajiem deputātu kandidātiem, ir trieciens tiem, kas švazdina ierocus aiz robežām un murgu par cilvēces iznīcināšanu. Tas nozīmē, ka šodien mēs balsojam par to, lai nebūtu kara. Šodien zina katrs, ka padomju valsts ir miera cietoksnis. Lai šis cietoksnis būtu stiprs un neiedragājams, mums diendienā jāstiprina tas ar savām rokām rūpniecības, kolchozu laukos un fermās.

A. Jaunzeme,

Liepājas vispārējās celtniecības tresta Kuldīgas iecirkņa vadītāja

Mēs balsosim pirmo reizi

Mēs, otrās vidusskolas 10. klases audzēkņi Jevgeņijs Kornevs, Viktors Skukins, Paveļs Kņupke, Ļuba Muramskaja, Kira Mališeva ar lielu savilņojumu gaidījām vietējo padomju vēlēšanu dienu. Mums šogad tā laime vēlēt vietējos varas organus ir pirmo reizi. Šodien ejam pie urnām ar apziņu, ka balsosim par istiem tautas pārstāvjiem. Mēs esam priecīgi, ka varam ņemt dalību valsts varas organu vēlēšanās. Izsakām pateicību Komunistiskajai partijai, padomju valdībai, ka varam mācīties skolā, iegūstot vidējo izglītību. Balsojot par izvirzītajiem kandidātiem, mēs šodien balsojam par mūsu Dzimtenes varenību, par mieru. Beidzot vidusskolu, mēs vēlamies strādāt ražīgā darbā.

Jevgeņijs Kornevs šogad, mācoties pēdējā klasē, cītīgi apgūst šofera specialitāti, lai, beidzot skolu, varētu kļūt par kvalificētu tehnikas vadītāju.

Aicinām visus jaunus vēlētajus šodien nodot savas balsis par komunistu un bezpartejisko bloka kandidātiem un ar savu darbu, mācībām stiprināt Padomju Dzimtenes varenību.

Jauno vēlētajū vārdā
Kira Mališeva

Balsoju ar prieku

Trīsdesmit piecus gadus nostrādāju finieru fabrikā „Vulkans”. Nedomāju, ka arī tad, kad nevarēšu vairis diendienā strādāt, būšu tik labi nodrošināta. Jau pēdējos gadus, kad vēl strādāju, saņemu 200 rubļu pensiju. Taču pēc jaunā pensiju likuma tagad saņemam krietni vairāk — 543 rubļus. Tas ir pilnīgi pietiekami, lai varētu pienācīgi dzīvot.

„Tikpat daudz finieru fabrikā „Vulkans” nostrādāja mans vīrs. Drīzumā arī viņš saņems gandrīz tādu pašu pensiju. Tad mums kopā būs pāri par 1000 rubļu katru mēnesi. Ar tādu pensiju varēsim labi iztikēt.

Mans gadu skaits jau ievirzās septītajā gadu desmitā. Pagājušajās tautas tiesas vēlēšanās mani trešo reizi ievēlēja par tautas tiesas piesēdētāju. Šodien, ejot pie vēlēšanu urnas, ar prieku balsoju par izvirzītajiem deputātu kandidātiem vietējo Darbaļaudžu deputātu padomju vēlēšanām.

Grieta Leite,
pensionare

A. BALODIS

Es balsoju

Es balsoju par jaunu plauksmi,
Par lapotgāni, kas smiltīs klās,
Par lietu, nerimīgo angsmi,
Par liesmu, degt kas nepārstās.

Es balsoju par darba šalkām,
Kas sirdī ceļ kā spārnots prieks,
Par skaistām cerībām un alkām,
Par to, ko nākotne mums sniegs.

Es balsoju par bērnu smaidiem,
Par uzvarām, kas sauc sev līdz,
Par turbinām un celtnēm staidiem,
Par dūmeņiem, kas zilgmē stīd.

Es balsoju par mūsu spēku,
Par tiem, kam drosme kaujās stāt,
Kas dziļi nīst ik necilvēku
Un ceļas mieru nosargāt.

Es balsoju par ziediem, dziesmām,
Par sēklu, ko vēl ir dānē sēs,
Par komunisma saules liesmām,
Kas audzu audzes apmirdzēs.

Darba veltes tautas svētkiem

Kuldīgas mežsaimniecības plaša patēriņa ceha kolektīvs par godu vietējo padomju vēlēšanām februāra plānu kopprodukcijā izpildīja par 130 proc. Marta I dekades uzdevums pārsniegts par 35 procentiem. Ievērojami daudz saražots lecekšu rāmju, taras dēliņu.

Mechaniķi Jānis Krazis, Ēvalds Čuchts un Harijs Štāls bija apņēmušies līdz 15. martam uzbūvēt mehānisko truli — vinču balķu pārvašanāsai zāģētavā. Par godu vēlēšanām

kāpinot darba tempus, mehaniķi saistības izpildīja jau 8. martā.

Teicami pirmsvēlēšanu dienās strādājuši komjauniešu maiņa meistara Elmara Āboliņa vadībā, skuju miltu fabrikas kolektīvs, kas marta I dekades uzdevumu pārsniedzis par 25 proc., šoferi bb. Šmēdiņš, Kalniņš un Belševics, galdnieku kompleksā brigade un daudzi citi, kas vidēji darba normas izpilda par 120—130 procentiem.

A. Sūna

Ieņēmumu plāns pārsniegts

Ar labiem panākumiem vietējo padomju vēlēšanas sagaida rajona kultūras nodaļas ceļojošo kinoiekārtu mehaniķi. Februāra mēnesī kinoieņēmumu plānu izpildījušas visas 8 ceļojošās kinoiekārtas. Caurmērā rajona kinotīklā, ieskaitot arī pilsētas kinoteātri, februārī ieņēmumu plāns izpildīts par 145 procentiem.

Februārī sacensības priekšgalā izvirzījies ceļojošās iekārtas kinomechanikis — šofers Valdis Zembergs, kas februāra ieņēmumu plānu izpildījis par 170 proc. Viņam seko kinomechanikis Nikolajs Zernovs — ar 160 proc. un Valdis Grinvalds — ar 157 proc. Pavisam lauku iekārtu kinomechanikis februārī apkalpojuši 10775 skatītājus.

Šodien ceļojošo iekārtu me-

chanikis tautas namos, kolchozu klubos vai skolās sniegs kinoizrādes vēlētājiem.

Salīdzinot ar pagājušo gadu, pilsētas kinoteātra „Komjaunietis” kolektīvs var atzīmēt šā gada pirmajos mēnešos daudz labākus panākumus kinoieņēmumu plāna izpildē.

Pilsētas kinoteātri šā gada pirmos 2 mēnešos apmeklējuši 34 437 skatītāji. Janvārī un februārī kinoteātra ieņēmumi sasniedz ap 115 tūkstoš rubļu, dodot pāri par 30 tūkstoš rubļu peļņas.

Marta mēneša repertuārā kinoteātri uzņemtas 16 jaunas filmas, kuras vēl nesen izrādītas Rīgas un Liepājas kinoteātros.

A. Leja

Balsos sievietes — celtnieces

Kuldīgā top 12 dzīvokļu nams, kur strādā daudz sievietes, kā Marija Kleiberģa un citas. Veidojas arī jaunais kinoteātris, arī tur palīdz sievietes rokas. No dienas dienā akurati savu uzdevumu veic Strādnieku jaunatnes vidusskolas 11. klases skolniece komjauniete Ausma Jaunzeme. Tur strādā arī vairākbērnu māte Ieva

Kajāne, naktīs savās vietās modri stāv sardzes Līze Meķe, Ženija Gotlande un Emīlija Jansone.

Šodien, vietējo padomju vēlēšanu dienā, visas visas nodos savas balsis par mūsu labākajiem dēliem un meitām.

Saistības kļūst par īstenību

Pagājušajā gadā, salīdzinot ar 1955. lopkopības gadu, kolchozā „Uzvara” no govju ieguvuma par 300 litriem piena vairāk. Tas bija neatlaidīga darba rezultāts. Diendienā par slaucamo govju fermu rūpējās kolchoza valde, partijas pirmorganizācija. Izraisījās iedarbīga socialistiskā sacensība slaucēju vidū, katra kolchoza „Uzvara” slaucēja sacentās ar kolchoza „Imanta” slaucējām. Sacensības uzvarētājus katru mēnesi lopkopju sanāksmē apbalvoja ar ceļojošo sarkano vimpeli un naudas premiju.

Šogad kolchoza „Uzvara” slaucējas savās saistībās ierakstījušas samērā augstus rādītājus — izslaukt no katras govju 2000 litru piena. Lai to sasniegtu, vajadzīgs pielikt daudz pūļu un centīga darba pašām slaucējām, kā arī visam kolchoznieku kolektīvam.

Un, lūk, tagad slaucējas strādā ar vēl lielāku enerģiju. Par to, ka tas tā, liecina līdzšinējie rezultāti. Jau uz 1957. gada 1. janvāri bija izslaukti par 9 t piena vairāk nekā uz 1956. gada janvāri. Pašreiz vēl izslaukumi aug. Pirmrindas slaucēja b. Sproģe uz 1. martu izslaukusi jau 888 litrus, par apmēram 20 litriem atpaliek tikai Lilija Merclina. Te jāpiezīmē, ka b. Merclina strauji kāpinā izslaukumus un paredzams, ka tuvākajā laikā aizies garām b. Sproģei. Sacensībā b. Merclinai daudz palīdz vasarā labi izaudzētā raža piefermas laucīnā. Slaucēju bb. Sproģes un Merclinas centīgais darbs liecina, ka viņas socialistiskās sacensības saistības — izslaukt 2500 litru piena — izpildīs.

Tā kā rupjās lopbarības ir maz — 1 kg siens, 1 kg ābolipis un 3,6 kg salmi govij die-

Attēlā: kolchozā „Uzvara” sautē rupjo lopbarību. Jaunajā liellopu novietnē šo darbu prasmīgi veic Fricis Valdmāns.

nā, tad ļoti liela vērtība jāvēlēt tās racionalai izmantošanai. Jau rudenī partijas pirmorganizācija uzdeva komunistam b. Muizniekam nokārtot salmu sautēšanas jautājumu. Rezultātā jau no rudenis uzsāka salmu sautēšanu jaunajā kūti, kur atrodas 116 slaucamās govju. Tam liela nozīme, jo vasarā ar slapjo laiku ražas novākšanā daudz salmu bojāti un tos bez sautēšanas govju ne labprāt ēd.

Lielu vērtību partijas pirmorganizācija vērti lopkopju ražošanas apspriedēm, tās organizējot katru mēnesi. Savās apspriedēs no sirds slaucējas izrunājas par visiem trūkumiem. Apspriedes protokolē un protokolus liek priekšā valdes sēdē ierakstīšanai.

Svarīgs lopkopības attīstības priekšnoteikums ir lopu un novietņu tīrība. Par to diendienā interesējas arī partijas organizācija. Te priekšzīmī pārejām slaucējām rāda slaucējas bb. Merclina, Strāķe, G. Sproģe, A. Sproģe. Šo slaucēju koptās govju un lopu stāvvietas ir priekšzīmīgā kārtībā. Tīrībai arī socialistiskās sacensības saistībās ierādīta redzama vieta.

Runājot par piena izslaukumu kāpināšanu, nevaram aizmirst kolchoza „Uzvara” komjaunatnes pirmorganizāciju ar tās sekretari b. Ili priekšgalā. Komjauniešus ar pāteicību piemin slaucējas, izēdinot augstvērtīgo kukuruzas skabbarību. Komjaunieši, strādājot rītos agri un vakaros vēl, kukuruzas laukā izaudzēja bagātu ražu. Komjaunieši, organizējot talkas, gāja palīgā slaucējām novākt piefermas laucīņus. Tagad komjaunieši uzņemties šefību par socialistiskās sacensības rādītājiem. Katrai dekadei beidzoties, visās slaucamo govju novietnēs parādās sacensības biļetens ar rezultātiem.

Kolchoza „Uzvara” kolektīvs ciešā saliedētībā partijas organizācijas un valdes vadītā neatlaidīgi cīnās, lai izpildītu savas socialistiskās saistības.

Ar gandarījumu uzvarieši šodien secina, ka ar piena izslaukumiem pašreiz atrodas rajonā pirmajā vietā. Gandarījumu lopkopēm sagādā tas, ka ar piena izslaukumiem pārspēti kolchoza „Imanta” lopkopji, ar kuriem viņi sacenšas.

P. Heršbergs,
LKP rajona komitejas instruktors

Ieviešam jaunas darba organizācijas formas

Šogad kolchozā „Igrive” komplekso brigāžu vietā izveidota jauna darba organizācijas forma — posmi. Piecas kompleksās brigādes sadalītas 15 posmos. Katra posma rīcībā nodotas lauksaimniecības mašīnas, darba rīki, zirgi, produktīvie lopī, kas atrodas attiecīgajā teritorijā, 70—90 hektaru aramzemes, kā arī attiecīgi pļavu un ganību masīvi. Posmā ir 9—12 darba spējīgi kolchoznieki. Viņi no sava vidus izvēlē vecāko jeb posma vadītāju, kuru apstiprina kolchoza valde. Posma vadītājs, pats līdzī strādājot, tieši vada visus darbus, saņem darba uzdevumu visai sezonai un atskaitās par padarīto kolchoza priekšsēdētājam divas reizes nedēļā.

Līdz ar komplekso brigāžu likvidēšanu krietni samazināties cilvēku skaits, kas nepiedalījās tieši ražošanā. Tagad brigadieriem un viņu vietniekiem, kā arī daži uzskaitītāji, kopskaitā 12 cilvēki, stāvošie pie materiālo vērtību ražošanas.

Lauksaimniecības arteli izveidota jauna štata vienība — plānotājs. Tā uzdevums kopā ar kolchoza valdi sastādīt katram posmam, katrai lopkopei konkrētu ražošanas plānu. Plānotājs pirms sezonas darbiem sīki izrēķina, cik izstrādes dienu nepieciešams to veikšanai. Noteikto izstrādes dienu daudzumu nav atļauts pārtērēt. Izstrādes dienu pārtēriņa gadījumus izskata kolchoza valdes sēdē, par to atbildīgi visi posma dalībnieki. Ja rodas izstrādes dienu ietaupījums, posms atlikušās izstrādes dienas var izlietot pēc saviem ieskatiem, piemēram, premēt racionalizatorus vai darba pirmrindniekus.

Katram posmam dots noteikts ražošanas plāns. Vīrs plāna ražoto produkciju sadalīs tikai uz posma dalībnieku izstrādes dienām. Tas ievēro-

jami stimulēs strādājošo materiālo ieinteresētību.

Kolchozā vienkāršota izstrādes dienu uzskaitē. (Jāatzīmē, ka šis darbs visā pilnībā gan vēl nav veikts). Darbu klasificē 3 kategorijās, skatoties pēc fiziskās piepūles, kādu prasa tā izpildīšana. Piemēram, pie pirmās kategorijas darbiem pieskaita lopkopju darbu (ja lopkopis izpilda ražošanas plānu), kalēju, būvamatnieku un citus līdzīgus darbus. Otrajā kategorijā ieskaitīti darbi, kuri prasa mazāku fizisko piepūli, kā sienu ārdīšana, grābšana, gubošana utt. Pēc trešās kategorijas likmēm aprēķina naktsargu darbu, uzskaita izstrādes dienas par slotiņu siešanu, grābekļu zaru ielikšanu un citiem sīkiem, fiziski viegli paveicamiem darbiem. Pirmās kategorijas darbiem vērtības koeficients sastāda skaitlī 1, otrās—0,75, bet trešās kategorijas darbiem—0,5.

Izstrādājot jaunās izstrādes normas un aprēķināšanas kārtību, daudzus vērtīgus priekšlikumus izteica paši kolchoznieki, kā Ausma Zodane, Rudolfs Viksna, Ernests Jēkabsons un vairāki citi.

Posma vadītājs, pats līdzī strādājot, redz ne tikai katra posma dalībnieka padarīto darba daudzumu, bet arī kvalitāti. Katru vakaru, visiem strādājošiem klātesot, viņš pēc tabulām dažu minūšu laikā aprēķina izstrādes dienas un ieraksta kolchoznieku darba grāmatīņās. Visiem kopīgi vislabāk novērtēt, cik labi katrs strādājis un cik daudz padarījis. Tam ir arī liela audzinājoša nozīme.

Pagaidām pārāgri spriest par jaunās darba organizācijas formas priekšrocībām, jo viss vēl ir tapšanas stadijā. Cik pašreiz redzams, tā tomēr būs pilnīgāka par darba organizāciju kompleksajās brigādēs.

K. Bērziņš,
Ija „Igrive” valdes priekšsēdētājs
No laikraksta „Padomju Alūksne”

Socialistisko valstu galvaspilsētas Jaunā Tirana

Mēs iebrāucām Tiranā kādas februāra dienas vidū. Spīdēja spoža dienvidu saule. Kalna virsotnēs mirdzēja sniegs, bet pilsētā jau bija jutams pavasaris: laudis gērbusies vieglos tērpos, bet gar ielām un parkos mīmōzāmpumpuri tā piebrieduši, ka likās, tie tūlīt atvēršies.

Pa pilsētas centru mēs nolēmām iet kājām, neseidzoties. Kant arī tas nav sevišķi krāšņs, mums tas patika. Daudz jaunu māju, dažām vēl nav izbaltējas nokrāsotās sienas...

Albanijas galvaspilsētas arhitektoniskā noformējuma svarīga vieta ir skulptūrai. Piemēram, līdzās Pionieru namam un viesnīcai „Daiti” uzcelts dižens piemineklis V. I. Leņinam. Tas ir pirmās albaņu tēlnieces Katerinas Hoši darbs. Kā dzīvotāvs Iljičs uz granīta pjedestāla. Viss viņa stāvs it kā tiecas uz priekšu, uz nākotni. Rītos albaņi ar dzīvu mīlestību pie pieminekļa noliek ziedus.

Aiz Skanderbeģa laukuma, kur tiranieši atzīmē soļus un rīko soņības, oļeandru un magnoliju ēnā stāv „Partizāna piemineklis”. Dažādās pilsētas vietās uzcelti pieminekļi nacionālajiem varoņiem un patriotiem, cilvēkiem, kuru vārdi zelta burtiem ierakstīti albaņu tautas varonīgās brīvības cīņas vēsturē.

Patkama iespaida atstāj pilsētas tīrību, par ko daudz rūpējās pilsētas iedzīvotāji, ielās

spīd asfalts. Acis iepriecina košie apstādījumi, kuros redzams dekoratīvas palmas, melnās priedes, kupli vītoli, eikalipti, platanas...

Kādā saulainā dienā mēs uzkāpām Daiti kalna virsotnē, kur pakāje atrodas Tirana. Šo virsotni ir iemīļojuši turisti. No turienes pavaras plašs skats uz skaisto un lielo pilsētu, kurā dzīvo 100 tūkstoši cilvēku. Tālumā mirdz zilā Adriānas jūra (Tirana atrodas 40 kilometrus no jūras). Vērigāk ieskatoties, var redzēt, ka Tirana sadalās divās daļās, kas spilgti atšķiras viena no otras. Jaunajā pilsētas daļā ir lieli fabriku un rūpnieciskie korpusi, monumentālas celtnes, parki, platas ielas, vecajā daļā — zemas mājīgas, šauras ieliņas un laika zoba skarīti akmens žogi.

Skatoties uz pilsētas panoramu no augšas, mums ļoti gribējās uzstāties tālā vīdūrā. Par laimi netālu no mums bija ekskursijas vadītājs ar turistu grupu. Bez pūlēm turēdamies uz stāvas klintīs, viņš ar tievu nūjiņu rādīja te uz vienu, te uz otru pusē un stāstīja:

— Lūk, tur, dienvidaustrumu virzienā, kur kāp garais dūmeņš, pirms astoņiem gadiem bija malarijas purvī. Šajā vietā mūsu tauta uzcelusi piecas tekstilfabrikas, vilnas austuvu un ceļ septiņo — velotona fabriku... — Bet tuvak centrā — tie ir

jaunceltie mehaniskās rūpnīcas, mēbeļu fabrikas, metalapstrādes rūpnīcas „Partizānis”, kā arī apģērba, apavu un konditorejas izstrādājumu fabriku korpusi. Šie uzņēmumi apgādāti ar jaunāko iekārtu, ko mums atsūtīja draugi no Padomju Savienības un tautas demokrātijas valstīm.

Ekskursijas vadītājs rāda uz austrumiem un uz ziemeļiem. No viņa lūpām pastāvīgi atskan vārds „pirmo reizi”.

— Pēc atbrīvošanās, — viņš stāsta, — Tiranā pirmo reizi atvērtas sešas augstskolas un Zinātņu institūts (nākamā Zinātņu akadēmija), pirmo reizi nodibināts operas un baleta teātris, pirmo reizi atklāta kinostudija, pirmo reizi uzbūvēta hidroelektrostacija un termoelektrostacija, pirmo reizi ierīkots ādensvads un kanalizācija, pirmo reizi Tiranu dzelzceļš savienots ar citiem valsts rajoniem, pirmo reizi pilsētā likvidēts bezdarbs un trūkums un nav jāmoķa acis skatu un kūpošo petrolejas lampu gaismā.

— Vecajā Tiranā, — turpināja gids, — jūs nebūtu atraduši nevienu fabriku vai rūpniecību, — to vienkārši nebija, tāpat kā nebija arī daudz kā cita. Līdz 1945. gadam visa Tiranā „rūpniecība” bija pusamatnieciskās tabakas cechs, dzirnavas un sīkas darbnīcas, kurās izgatavoja naglas, seglus, lemeļus, kastrolus... Turpretim tagad Tirana dod

vairāk nekā 400 dažādu jaunas produkcijas veidu, bet rūpnieciskās ražošanas kopējais apjoms, salīdzinot ar pirmskara periodu, pieaudzis vairāk nekā divpadsmit reizes.

Pirmskara laikā Tiranā dzīvokļu fonds bija ļoti niecīgs, un karš to samazināja vēl vairāk. Pēc kara daudzām ģimenēm vēl ilgi nācās dzīvot zem klajas debess. Dzīvokļu trūkums arī jūtamais arī tagad, kaut gan pirmās piegādes laikā vien (no 1951. līdz 1955. gadam) uzcelts trīsreiz vairāk dzīvokļu un strādnieku kopmītnu nekā vecajā Tiranā pēdējos 100 gados. Apdzīvojamās platības trūkums izskaidrojams arī ar to, ka strādājošajiem uzņēmumos ieradās desmitiem tūkstošu ģimeņu no citām vietām, ka ievērojami palielinājusies dzimstība un samazinājusies mirstība, ka pieaug iedzīvotāju prastība.

Runājot par tautas izglītību, gids minēja šādus faktus: vecajā Tiranā bija tikai trīs skolas; tajās mācījās bagātnieku bērni. Tagad pilsētā ir divdesmit piecas pamatskolas un septiņpadsmit skolas, divpadsmit vidusskolas, ģimnazijas un tehnikumi, marksisma — leņinisma vakara universitāte, plašs vakara kursu un pulciņu tīkls...

Vecajā Tiranā iznāca tikai divas nožēlojamas avīzes, turklāt niecīga tirāža. Tagad pilsētā iznāk desmit laikraksti,

divdesmit seši žurnāli, daudz grāmatu.

Tiranā visur jūtam, ka albaņi ļoti mil savu galvaspilsētu, lepojas ar to un augstu vērtē tās panākumus, kuros kā saule rašas pilieni atspoguļojas visas valsts sasniegumi. Taču viņu vērtējums ir stingrs, daudreiz pat pārāk stingrs, un vislielāko uzmanību tie veltī neatrisinātajiem uzdevumiem, grūtību pārvarēšanai.

Un grūtība vēl ir diezgan daudz. Tiranā, kā atzīmēja Albānijas Darba partijas 3. kongress, vēl ļoti nepilnīgi tiek izmantota jauno rūpniecību, fabriku un darbnīcu ražošanas jauda. Nav pietiekami augsta ražotās produkcijas kvalitāte. Grūti ir ar transportu: daudzi strādnieki dzīvo tālu no uzņēmumiem, bet autobusu satiksmē gadās traucējumi, pie tam autobusu skaits vēl ir mazs...

Tiranā iedzīvotāji zina, ka šīs un citas grūtības ir pārveidojamas un ka tās var pārvarēt šīs laikā, vajag tikai sasprindzināt spēkus un pilnīgāk izmantot tautas saimniecības plašās iekšējās rezerves.

Albānijas Darba partijas 3. kongresa pasludinātā cīņā par iekšējo rezervoju tabaku izmantošanu, par darba ražīguma celšanu un par citu socialistisko zemju sniegtās brālības, nesavtīgās palīdzības racionalāku izmantošanu tiranieši piedalās aktīvi un neatlaidīgi.

Mechanizatori

Vēl pagājušā gada rudenī Kuldīgas MTS vienā no mechanizatoru sanāksmēm kā galvenais dienas kārtībā bija jautājums par gatavošanos festivalam. Mākslinieciskā pašdarbība MTS bija apsīkusi un par to tad runāja visi. Sanāksmē izvērsās domu apmaiņa ne tikai par neveiksmēm, bet arī par to, kā atdzīvīt pašdarbību.

Ja turpat sanāksmē dramatiskajā kolektīvā pieteicās vairāki dalībnieki, tad šī aktivitāte apsīka, kad sāka runāt par kora organizēšanu. Grūtības radās arī ar pūtēju orķestra komplektēšanu.

...Kopš šīs sanāksmes apritējuši 5 mēneši. Tagad ar Kuldīgas MTS laudim sastāpāmies otru reizi. Tiesa, šī sastāpšanās notika nevis MTS, bet Mičurina vārdā nosauktā kolchoza klubā, kad pēc pārskata sapulces uz skatuves iznāca kāda meitene, droši vien kolchoza kultordze, un pavēstīja, ka vakaru kuplinās Kuldīgas MTS mechanizatori ar plašu mākslinieciskās pašdarbības koncertu.

Zālē nodzisa elektriskā gaisma. Visi ar interesi gaidīja, kad atvērsies priekšsargs. Taču priekšsargs neatvērās, bet priekšnesumi sākās ar konferansjē uzrakšanu. Traktoru brigades brigadieris Juris Jirgenšons, smago darbu mechanizators Edgars Vētra un kantora darbinieks Voldemars Zīters skatītājus iepriecināja ar humoru un satiru.

Atvērās priekšsargs un vienlīdzlīnē „Gaumes lieta” no jauna redzējām Edgaru Vētru, kurš atkal bija „formā”. Labi savā lomā bija iejuties grāmatvede Jevdokija Balode, zootehniķe Mirdza Jurkovska un citi.

Dramatisko kolektīvu nomainīja vīru koris, pūtēju orķestris un satiriskā uvertūra — „Kas lo lai zin”.

Pulkstenis jau bija pāri pusnaktij, kad beidzās mākslinieciskās pašdarbības daudzpusīgie priekšnesumi. Spriežot pēc aplausiem, varēja pārliecināties, ka kolchoznieki par koncertu ir sajūsmīnāti.

Turpat uz skatuves sastāpām kora vadītāju — pilsētas I vidusskolas skolotāju b. Tēraudu. Lūk, ko viņš pastāstīja par koristiem:

— Kā lai to saku, mūsu kolektīvu par jaunu nevar saukt. Vēl pirms gada kuldīdznieki atceras, ka bija tāds apvienotais medicīnas darbinieku un MTS jauktais koris. Šis koris vasarā bija izjucis un tad rudenī nolēmām noorganizēt atsevišķu MTS vīriešu kori. Pareizi, sākumā mūsu dziedātāju pulks nebija kupls — mazliet pārsniedza 10 dziedātājus, bet šodien mūsu kolektīva dalībnieku skaits ir divkārtējies.

rosīgi pašdarbnieki

Attēlā: (no labās) bb. Bullis, Garokalns, Talents un Valvads akordeonista b. Vecpuja pavadījumā izpilda satirisko uvertīru.

Pacilāti skan Dunajevska „Traktoristu maršs”

Tajā piedalās kā agronomi bb. Grigals, Bullis, šoferis b. Skroderis, kombainieris b. Francis, traktorists b. Brants un citi MTS mechanizatori.

Mums ir apgūts plašs dziesmu klāsts, kā „Krāc jūrmalas priedes”, igauņu tautas dziesma „Tuljaks”, lietuviešu tautas dziesma „Šereau, šereau”, daudzas latviešu tautas dziesmas un vairāki padomju komponistu darbi — kopskaitā 14 dziesmas. Jaunākās dziesmas mūsu repertuārā ir Dunajevska „Traktoristu maršs”, ko

izpildām kopīgi ar orķestri, „Jūrnieku dziesma” no mūsu jaunās kinofilmas „Pēc vētras” un dažas citas. Daudzas no tām dziedāsim arī festivala koncertā.

No dramatiskā pulciņa dalībniekiem uzzinājām, ka arī viņi pašreiz iestudē 4 cēlienu lugu „Neparasts notikums”.

Daudz iepriecinoša par muzikāliem pastāsta orķestra vadītājs MTS galdnieks b. Rumbenieks.

— Pašreiz mums ir divi or-

Attēlā: skats no vienlīdzlīnē „Gaumes lieta”. No kreisās M. Jurkovska (Zilga), J. Balode (Ligita) E. Vētra (Mintauts), L. Vollenbergs (Eklis).

Kuldīgā būs jauns universalveikals

Ar katru gadu mūsu veikalu plauktos rodas vairāk un vairāk dažādu preču. Bet ar katru gadu pieaug arī mūsu prasības un vajadzības. Mūs neapmierina tikai tas, ka varam iegādāties vajadzīgās preces. Mēs vēlamies, lai veikalos, kur mēs ieejam, būtu tīri un ērti, lai mūs kulturali apkalpotu, lai pēc dažādām precēm nebūtu jāstaigā vairākos veikalos, bet tās varētu iegādāties vienā. Un padomju zemē dara it visu, lai apmierinātu darbaļaužu prasības, uzlabotu to apgādi un apkalpošanu.

... Gandrīz katra uzmanību būs saistījis palielais apzogotais laukums pie kolchozu tirgus. Tas ir būvlaukums, kurā rajona patērētāju biedrību savienība, piepalīdzot Kuldīgas patērētāju biedrībai, cels jauno universalveikalu. Jau nākamā nedēļā sāks pamata likšanu. Šogad paredzēts celtni dabūt zem jumta, bet ekspluatācijā to nodos 1958. gada beigās. Kāds tad būs šis jaunais universalveikals un ko tas dos pilsētas darbaļaudim?

„Veikala ēka būs 64 metrus gara,” stāsta patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs b. Gulbinskis. „Tās augstums būs pieci stāvi. Apakšējo stāvu aizņems noliktavas, trīs stāvus — veikals, bet pēdējā stāvā būs atkal noliktavas. Bez tam universalveikals būs kopā ar restorānu un pašapkalpošanās ēdnīcu.

Katra universalveikala zā-

le būs 300 kv. m. liela. Pirmajā veikala stāvā (ēkas otrā stāvā) izvietos kultūras un saimniecības preces, otrajā — audumus, galanteriju un apavus, bet trešajā stāvā — trikotāžu, šūtas preces un galanteriju.

Jaunajā celtnē būs izvietotas arī kantora telpas, klubs ar 108 sēdvietām, atsevišķas telpas mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu nodarbībām un citas.

No viena stāva otrā varēs pacelties ar liftu”.

Jaunā celtnē izmaksās krietni vairāk nekā 2 miljonus rubļu un būs lielākā celtnē pilsētā. Visas telpas būs ļoti labi iekārtotas ar vismodernāko, jaunāko iekārtu, tās būs plašas un gaišas. Ja pašreiz universalveikals aizņem 380 kv. m, tad jaunais aizņems 904 kv. m. Pircēji visu vajadzīgo varēs iegādāties vienā vietā. Ievērojami uzlabosies tirdzniecības kultura, labāk varēs strādāt pārdevēji.

Liels ieguvums būs arī tas, ka atbrīvosies daudz telpu darbaļaužu dzīvokļiem. Tagadējais tirdzniecības darbinieku klubs aizņem ap 150 kv. m. Šeit varēs iekārtot vairākus ērtus dzīvokļus. Darbaļaužu vajadzībām atbrīvosies arī daudz telpu, kur tagad atrodas mazie pārtikas preču veikaliņi, ēdnīca, noliktavas un citas.

Varam tikai vēlēties, lai jaunais universalveikals uzceltātrāk, lai celtniekiem nepietrūktu enerģijas un darba prieka.

V. Kļava

Noorganizēti dzīvokļu celtniecības kooperatīvi

Sekojoš Gorkijas autorūpnīcas kolektīva paraugam, simtiem Daugavpils darbaļaužu nolēmuši celt dzīvokļus mājās pašu spēkiem. Lielajos uzņēmumos — rūpnīcā „Elektroinstrumenti”, lokomotīvu un vagonu remonta rūpnīcā un motociklu un velosipedu ķēžu rūpnīcā noorganizēti dzīvokļu celtniecības kooperatīvi un ievēlētas to valdes. Dzīvokļu kooperatīvu pārstāvji kopā ar pilsētas architektu tagad nosaka jauno māju būvvietas.

Dzīvokļu celtniecības kooperatīviem lielu palīdzību sniedz partijas un padomju organizācijas, kā arī ministrijas un resori. PSRS Celtniecības un ceļu būves mašīnu ministrija piešķirusi rūpnīcas „Elektroinstrumenti” dzīvokļu celtniecības kooperatīvam 120 tonnu cementa, 320 kubikmetrus kokmateriālu, logu stiklu, jumtu skārdu, kā arī nepieciešamos būvmechanismus, javas jauceļus, transportierus un ierīces izdedžu betona bloku ražošanai.

Lokomotīvu un vagonu remonta rūpnīcas dzīvokļu celtniecības kooperatīva biedri nolēmuši celt mājas no lētā un izturīgā silīkalcīta blokiem. Pašlaik rūpnīcā iekārto silīkalcīta cechu, kas dos 5 tūkstošus kubikmetru bloku gadā

A. Dzintars

Kolchoza avīze

Kalpiņas apgabals. Nesen Novotoržskas rajona kolchozā „Mir” iznācis lieltirāžas avīze „Kolchoznaja žizn” pirmais numurs.

Kolchoza avīze iznāks divas reizes mēnesī 800 eksemplāru tirāžā.

Attēlā: pastniece Tatjana Matvejeva izsniedz lauksaimniecības arteja locekļiem N. Sokolovai un N. Galkinam avīzes „Kolchoznaja žizn” pirmo numuru.

TASS fotohronika

JAUNO lidmodelistu pirmais starts

Kuldīgā daudzi skolnieki nodarbojas ar lidmodeļu būvi. Tie apmeklē pionieru namu, kur lidmodelistu pulciņā iegūst pirmās zināšanas modeļu būvē. Šī pulciņa vadītājs Vidmanis Viesturs pats aizrautīgs lidmodelists, savas patstāvīgi iegūtās zināšanas tālāk nodod jauniešiem modelistiem. Ar atzinību jāatzīmē, ka samērā īsā laikā centīgākie modelisti, kā Aivars Klekmanis, Andris Vidmanis, Ēriks Klints un citi jau uzbūvējuši pa diviem

schematiskiem modeļiem un pašlaik iesākuši būvēt korpusa modeļus. Ar lielu rūpību savus modeļus gatavo Juris Valvars, Modris Biksons un citi.

Lai vērtētu jauno lidmodelistu sasniegumus, Kuldīgas rajona DOSAAF komiteja rīkoja lidmodelistu klasifikācijas sacensības. Tajās piedalījās 11 dalībnieki ar 15 modeļiem. Vislabākos rezultātus uzrādīja Andris Vidmanis, kura modelis noturējās gaisā 37 sekundes. Tikai par vienu sekundi

„mazāk gaisā turējās Aivars Klekmana lidmodelis. Abi minētie lidmodelisti izpildīja jaunatnes sporta klasi lidmodelismā.

Sacensības parādīja, ka vairāku modelistu darbā vēl ir nopietni trūkumi. Vēl samērā maz zināšanu pie modeļu izlabošanas sacensību laikā, nav vajadzīgās prasmes lidmodeļu startēšanā. No sacensībās gūtās pieredzes modelisti daudz var mācīties.

Turpmāk ieteicams ar lidmodelismu sākt nodarboties arī lauku skolu skolēniem, lai mācību gada beigās varētu sekmi sarīkot Kuldīgas rajona skolu sacensības lidmodelismā.

Pašlaik Kuldīgas rajona DOSAAF komiteja rīcībā ir dažāda veida lidmodeļu komplekti, kuri lidmodelistiem tikai jāsamontē un ar tiem iegūstama laba prakse turpmākajā lidmodeļu būvē.

I. Šķipsna,
Kuldīgas rajona DOSAAF komitejas priekšsēdētājs

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

PA PĒDĀM

(S T Ā S T S)

(22. turpinājums)

— Tikai noteikti: tā viņš lūdz, lai pasaka, šodien vai rīt noteikti, — Aralīceva atkārtoti frazi ko bija teicis Basovs.

Melne patelcās un lielā viņas rokā desmit rubļu naudas zīmī, Aralīceva naidu noslēpa virsvalka kabatā.

... Vakara operācija bija nedaudz sarežģītāka un grūtāka nekā iepriekšējā. Jau dienā Braicevs veselības stundas nepārtraukti trenēja divus zēnus. Vienam no viņiem — Aralīcevas māšas dēlam — bija jāatlo galvenā loma.

Griņuks, gērbies svitrotajā krekli un svārkos, cepurī nedaudz atstūmis pakausi, neatkarīgi gaitā kļūlēja gar kinoteātri.

Pusdeviņos Braicevs zēnam parādīja Soņu, kura iznāca no metro stacijas. Zēns panāca viņu un prasīja, vai neesot vajadzīga lieta bilēte.

— Kas tu tāds esi? — meitene iejautājās.

— Jums tur nav nekāda daļa.

— „Zvejnieku” pazisti?

— Re, kur viņš ir, — tas ar to svitreni. Bet kāpēc viņš jums vajadzīga, — prasīja zēns.

— Ja par daudz zināsi, drīz kļūsi vecs, — paskaidroja meitene un paātrinātā gaitā devās uz kasēm.

Zēns viņu pavadīja ar labvēlīgu skatienu. Acīm redzot viņa atstāja uz viņu patikamu iespaldu. Taču vairāk par visu viņš bija apmierināts ar sevi. Neatdarināmais Šerloks Holms šobrīd zēnam likās tikai nežēlojams dilettants.

— „Zvejnieks”? — viņa jautāja, piegājusi Griņukam.

— Pieņemsim, ka tā, — viņš šķībi pasmaidīja. — Bet jūs, kā varu noprast, Soņečka? — Griņuks viņai pamirkšķināja ar vienu aci kā savietis. — Nu, kā tur sviežas „Lēcām”? Vai nav sānus atgūlējis? Vai drīz būs uz kājās?

— Domāju gan, — meitene atbildēja un kļuva plebilda: — Espēc petrolejas plītiņas atnācu.

— Plītiņa ir pie mums, — zīmīgi noteica Griņuks, — bet kāda tev garantija?

— Kāda garantija vēl vajadzīga? — meitene kļuva nemierīga.

— Lūk, viņa vēstule pie manis.

Griņuks izlasīja Basova vēstuli un iebāza to kabatā. Soņa neiebildā. Pēc tam viņš meiteni bez kautrēšanās paņēma zem rokas, un vi-

ņi nesteigdamies gāja uz trolejbuss pieturu. Pa ceļam Griņuks nemanīti atdeva viņai ieroci, kurš nu bija nekaitīgs.

... Bija vienpadsmitais datums. Atbilstoši Basova vēstulei, pēc pistoles vajadzēja nākt nākamajā četrās dienās, ieskaitot piektdienas ritu. Plecpadsmītajā, visticamākais, bija ielānāts kāds jauns noziegums, par kuru norunāts jau iepriekš. Severcevs nolēma šo plānu par katru cenu izjaukt.

Maskavas nomalē, kādā klusā šķērslīnā, kur atradās māja ar plāksnīti, ierīkoja slēpni. Tika novērots Soņas dzīvoklis, visi, kas tajā iegāja un iznāca.

Reizē ar to, tuvojoties plecpadsmītajam datumam, Basovs, acīm redzami nervozēja. Trispadsmītajā Aralīceva un Karpatova, kurš kopā ar viņu dežurēja, aizturēja Basovu brīdī, kad viņš vienā apakšveļā mēģināja aizbēgt caur atējas logu. Severcevs nolēma, ka šis gadījums vislabāk liecina par viņa pilnīgu izvēršanos un par lielu prieku ārstiem Basovu no slimnīcas pārvietoja uz cietumu.

Visu šo laiku, kamēr notika pēdējā operācija, kuras laikā ievai-

Specialista padoms

Paņēmiens tauku satura kāpināšanā pienā

Viena no lielākajām rezervēm lopu produktivitātes celšanā, tai skaitā tauku satura kāpināšanā, ir govju šķirības uzlabošana. Latvijas brūnie lopī atzīti un iecienīti ne tikai pie mums, bet arī citās brālīgajās republikās, tie ir pieticīgi, spēji labi aklimatizēties un izmantot barību, tāpēc ieteikti kā uzlabotājsķirne 18 apgabalos. Tas viss uzliek lopkopjiem neatlaidīgi izkopt ganāmpulkus. Mūsu kolchozleem nepieciešams audzēt tikai tiršķirnes Latvijas brūnos lopus. Tas tāpēc, ka tiršķirnes lopī uzrāda augstākus izslaukumus un tauku saturu pienā nekā dažādu pakāpju krustojumi un bezšķirnes lopī. Bez tam, pārdodot šķirnes lopus, kolchozi dabū 2—3 reizes lielāku samaksu un ar šiem lopiem sedz obligātās gaļas piegādes valstij.

Sākot ganāmpulka šķirības uzlabošanu, vispirms jāizrauga valslas lopu kodolu t.i. govīs ar labu eksterjeru, augstu izslaukumu un tauku saturu pienā.

Tālāk seko bulļu — vaislinieku izvēle lecināšanas tiklā. Te jāatziņmē, ka daudzos kolchozos ieviesusies kaitīga prakse pārmērīgi agri (4—5 g. vecumā) likvidēt vērtīgus valslas bulļus. Bieži vien kolchozos valslas bulļus izmanto tikai divus trīs gadus un pēc tam tos dažādu nepamatotu iemeslu dēļ likvidē, kad vēl nav noskaidrotas to pēcnācēju īpašības. Šī kaitīgā prakse nekavējoši jāizbeidz.

Kolchozos valslas bulļus audzēšanai jāizrauga no mātēm, kuru tauku saturs pienā ir ne mazāks par 4,2 procentiem, resp. lai mātēm būtu tauku satura pienā vismaz par 0,2 procentiem augstāks nekā vidēji ganāmpulkā.

Lai kāpinātu tauku saturu pienā, ir svarīgi izmantot valslas bulļu iedzimtību. Valslas bulļu vērtīgās iedzemdēšanas īpašības

var noskaidrot tikai tad, kad viņu mēitām ir noslēgusies pirmā, otrā un pat trešā laktācija.

Ja kolchozā nav valslas bulļu, kurām būtu mēitās ar noslēgtām laktācijām vai arī tam vēl vispār nav pēcnācēju, lopkopības pirmrindnieki par bulļu iedzemdēšanas spējām spriež pēc tā izcelsšanas, māsu un pūsmāsu ražības un citām īpašībām.

Augstu tauku saturu pienā nodrošina arī pareizi izstrādāts apļecināšanas (pāru atlases) plāns. Katrā kolchozā ir gadus nepieciešams izstrādāt katram lecināšanas tikla esošam vaisliniekam individuālu lecināšanas plānu un to precīzi jāizpilda.

Cleša sakarībā ar piena tauku satura kāpināšanu stāv pareiza govju slaukšana un tesmeņa masaža pirms slaukšanas, nebeiguma masaža ar sekojošu rūpīgu pārslaukšanu, kas stipri palielina piena tauku saturu. Tas tāpēc, ka pēdējās piena strūklas satur 10—12 procentu un vairāk tauku.

Slaucot sākumā priekšējos, pēc tam pakalējos tesmens ceturksņus, iegūst pienu ar augstāku tauku saturu.

Viens no svarīgākajiem paņēmieniem piena tauku satura palielināšanā ir pareiza slaucamo govju ēdināšana. Šajā virzienā daudz strādājis zinātniskais līdzstrādnieks J. Vīgants Latvijas Lopkopības un veterinārijas Zinātniski pētnieciskajā institūtā, vairākus gadus pētījot īpašu barības devu iedzemdēšanas ietekmi uz piena tauku saturu. Pētījumi un pieredze par šo jautājumu pierādījuši, ka iedzemdētie barības līdzekļi valrak vai mazāk ietekmē piena fiziskās un ķīmiskās īpašības. Ir jāpanāk, lai slaucamām govīm tiktu iedzemdāti pilnvērtīgi, olbaltumvielām bagāti barības, kas spēj nodrošināt tauku satura kāpināšanu pienā. Pētījumi pierāda, ka iedzemdēt go-

vīm tādu sulīgu barību (vienpusīgu) kā kaju, cukurbietes, kartupeļus un topinambura skābarību, govju piena tauku saturs nedaudz no 0,05—0,208 proc. palielinājās, kamēr lopbarības bletes un vīķu skābarība tauku saturu pienā nedaudz samazina. Nav vēlams iedzēdināt vienveidīgu sulīgu barību, bet diennakts barības devā būtu ietilpināmi ne mazāk kā divi sulīgās barības līdzekļi. Kā rāda Aizputes raj. Leņina v. n. kolchoza pieredze, iedzēdinot kukuruzu, tauku saturs pienā nedaudz — par apm. 0,1 proc. kāpis.

Lielu nozīmi piena produkcijas palielināšanā ir arī mineralvielām. Dodot slaucamām govīm P (fosforu) un Ca (kalcijs) sāļus ogskābā un fosforskābā kalcijs veidā, var panākt piena tauku satura palielināšanos.

Sevišķi krasi šīs mineralvielas ietekmē piena saturu tajās vietās, kur augstā un līdz ar to arī augstā satur nepietiekošos daudzumos Ca un P.

Neapēlēkoša, vienpusīga un neregulāra slaucamo govju ēdināšana kā likums samazina piena produkciju un it sevišķi piena tauku saturu. Lielā loma tauku satura kāpināšanā piekrit govju dzirdināšanai. Govīs jādzirdina ar tīru, remdenu ūdeni, ko paslēda pēc vajadzības. Kūti, kur ir 20 un vairāk govīs, katrā ziņā jāorganizē automatisko dzirdināšanu.

Govju pastaigas palielina barības līdzekļu sagremošanu, kas savukārt sekmē piena produkcijas un piena tauku satura palielināšanu. Ja vien laika apstākļi atļauj, govīm ir jādod pastaigas.

Govju piena tauku satura palielināšanai ir neatņemama daļa cīņa par lopkopības straujāku attīstību.

R. Folkmanis,
Latvijas Lopkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskā institūta zinātniskais līdzstrādnieks

Premijas par elektrības ietaupījumu

Latvijas PSR Ministru Padome un Arodbiedrību republikāniskā padome izskatījušas rezultātus, ko rūpniecības uzņēmumi panākuši socialistiskajā sacensībā par elektriskās enerģijas taupīšanu 1956. gada pēdējā ceturksnī.

Par sacensības uzvarētāju atzīta PSRS Veselības aizsardzības ministrijas Rīgas ķīmiskā un farmaceitiskā rūpnīca, kas izpildījusi ražošanas programmu par 117 procentiem un ietaupījusi 44.362 kilovatstundas elektroenerģijas.

Otro naudas premiju saņēma autoelektroaparātu rūpnīca, kas izpildījusi ražošanas programmu par 112,2 procentiem un ietaupījusi 100.800 kilovatstundu elektrības.

Trešo premiju iecēlāja dize-

ļu rūpnīca un zeķu fabrika „Aurora”.

Latvijas PSR Ministru Padome un Arodbiedrību republikāniskā padome atzīmējušas, ka labus panākumus elektriskās enerģijas taupīšanā sasniegušas arī Rīgas elektromašīnu rūpnīca, „Kompresors”, Latvijas ķemmdziļu vērptuve, kombināts „Rīgas manufaktūra”, Rīgas cementa fabrika, rūpnīca „Varonis” un Rīgas piena kombināts.

noja Basovu, Petrovkā 38 nepārtraukti rīdēja aizturēto nopratināšana.

Būtu pavisam lieki un nomācoši to aprakstīt. Vēl vairāk: pratināšanas rezultāti visai maz ietekmēja tālāko izmeklēšanas gaitu. Tapēc apstāšanās tikai pie tām detaļām, kurām bija tiešs sakars ar izmeklējamu lietu.

Michailis Kosovs — „Zvejnieks”, izrādījās, bija cilvēks, kas uz noziedzību ceļa spējis tikai pirmo soli. Sarunās ar izmeklētāju viņam nebija pieredzes, un jau pirmajā nopratināšanā viņš pilnīgi kapitulēja neapstrīdamo faktu priekšā.

Lieta tāda, ka tūlīt pēc Kosova aresta Severcevs paņēma viņa zābakus un nodeva bioloģiskai izmeklēšanai. Šoreiz izmeklēšana deva apdošus rezultātus. Uz diegļiem, kas savienoja ranti ar zoli, eksperts atrada ļoti sīkas sakaltušas asins daļiņas, kuras viņš klasificēja ar otro grupu. Turpreti pašā Kosova asinīs piederēja pie pirmās grupas.

Pieņemtais vārds „Zvejnieks” Braicevu uzvedināja uz domām atgriezties pie vecās, atmetās varas, kas bija saistīta ar Maskavas biedrību „Makšķernieks — sportists”. Pieprasīja biedrības biedru sarakstus, viņš tajos atrada aktīva dalībnieka un akurata biedru naudas maksātāja Michaila Kosova vārdu.

Inženieris Losevs, pie kura atbrauca Braicevs, bēdžot atcerējās, ka pēc viņa lūguma Kosovs izgatavojis divdesmit lielos vizuļus, uz kuriem Pļemskavas ūdens sevišķi labi ķeras asari un līdakas. Šos vizuļus Kosovs aiznesis viņam uz mājām, un viņš, Losevs, to pat pacienājis ar tēju. Tālāk atcerējās arī to vakaru, kad sapulcējās „Makšķernieks — sportists” spīnglistu sekcija, un tieši Kosovs Losevu toreiz neatlaidīgi pierunājis, lai piedalās kolektīvajā izbraukumā, bet pats tā arī neieradies.

— Un kas gan to varēja domāt, — satriekta runāja Losevs, — tāds prasmīgs makšķernieks un šitāda nelietis!

... Jūs, es skatos, esat veiklīgas: varenī jums izdevās ar tiem vizuļiem! — sākot nopratināšanu, teica Severcevs. — Manas vien astoņpadsmit tūkstošu rubļu vērtība aiznesat. Tikai, lūk, asinis uz grīdas gan nevajag ar zoli izberāst: iznāc kaut kā nekultūrali, un pēc tam uz zolēm paliek pēdas.

— Gribi uz makšķeres ķert, priekšniek? — nopārliecinoši teica Kosovs.

— Lielā patika man ķerti Gribat, es pastāstīšu, kā tur viss notika tajā Losevu dzīvoklī?

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms